

Nr 213.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av ett avtal mellan Sverige och Finland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter; given Stockholms slott den 20 mars 1931.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden för den 13 mars 1931 och över finansärenden för denna dag samt med överlämnande av ett den 16 mars 1931 undertecknat avtal mellan Sverige och Finland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter, med till avtalet hörande slutprotokoll, vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att

dels godkänna berörda avtal och slutprotokoll;

dels ock i övrigt bifalla det förslag, om vars framläggande för riksdagen föredragande departementschefen denna dag hemställt.

Under Hans Maj:ts,

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Felix Hamrin.

Avtal mellan Konungariket Sverige och Republiken Finland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter.

Konungariket Sverige och Republiken Finland hava, för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter, överenskommit att sluta avtal angående uppdelning av beskattningsrätten mellan de båda staterna med hänsyn till olika skattekällor.

För detta ändamål hava till fullmaktige utsett:

Hans Maj:t Konungen av Sverige:

Sin Minister för Utrikes Ärendena,
Hans Excellens Friherre Fredrik Ramel;
och

Republiken Finlands President:

Republikens utomordentliga Sändebud och befullmäktigade Minister i Stockholm Rafael Waldemar Erich;

vilka, efter att hava granskat varandras fullmakter och funnit dem i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1.

Detta avtal är tillämpligt å medborgare i Konungariket Sverige och Republiken Finland samt å svenska och finska juridiska personer.

Artikel 2.

Avtalet innehåller bestämmelser allenast rörande direkta skatter.

Med direkta skatter avses i detta avtal skatter, som på grundval av de avtalsslutande staternas lagstiftning utgå direkt å inkomst (netto- eller bruttoinkomst) eller å förmögenhet, vare sig för statens eller kommuns räkning.

Sopimus Ruotsin Kuningaskunnan ja Suomen Tasavallan välillä kaksinkertaisen verotuksen ehkäisemiseksi välittömien verojen alalla.

Ruotsin Kuningaskunta ja Suomen Tasavalta ovat, kaksinkertaisen verotuksen ehkäisemiseksi välittömien verojen alalla, päättäneet tehdä sopimuksen verotusoikeuden jakautumisesta molempien valtioiden kesken eri verolähteiden suhteen.

Sitä varten ovat valtuutetuikseen määränneet:

Hänen Majesteettinsa Ruotsin Kuningas:

ulkoasiainministerinsä, Hänen Ylhäisyytensä vapaaherra Fredrik Ramelin;

Suomen Tasavallan Presidentti:

Tasavallan Tukholmassa olevan erikoislähettilään ja täysivaltaisen ministerin Rafael Waldemar Erichin;

joita, tarkastettuaan toistensa valtakirjat ja todettuaan ne oikeiksi ja asianmukaisiksi, ovat sopineet seuraavista määräyksistä:

1 artikla.

Tätä sopimusta sovelletaan Ruotsin Kuningaskunnan ja Suomen Tasavallan kansalaisiin sekä ruotsalaisiin ja suomalaisiin juridisiin henkilöihin.

2 artikla.

Tämän sopimuksen määräykset koskevat ainoastaan välittömiä veroja.

Välittömillä veroilla tarkoitetaan tässä sopimuksessa veroja, joita sopimusvaltioiden lainsäädännön mukaan suoritetaan välittömästi tulosta (puhtaasta tai kokonaistulosta) tahi omaisuudesta joko valtiolle tai kunnalle.

Som direkta skatter anses särskilt:

1. beträffande lagstiftningen i Sverige:
a) statlig inkomst- och förmögenhets-skatt,

b) allmän kommunalskatt,
c) kommunal progressivskatt,
d) skogsaccis samt
e) utskylder och avgifter, som utgå efter samma grunder som någon av de under a)—d) angivna skatterna;

2. beträffande lagstiftningen i Finland:

a) inkomst- och förmögenhetsskatt,
b) kommunalskatt på grund av inkomst,
c) skatter och avgifter, vilka utgå efter samma grunder som någon av de förenämnda, samt
d) ränteskatt, som av utlänning bör erläggas.

Artikel 3.

Såframt ej annat stadgas i detta avtal, beskattas inkomst och förmögenhet allenast i den av de avtalslutande staterna, där den skattskyldige anses vara bosatt.

Enskild skattskyldig anses enligt detta avtal bosatt i en av staterna, om han där har sitt egentliga bo och hemvist, eller, därest han icke har sådant bo och hemvist i någon av dessa stater, om han där stadigvarande vistas. Stadigvarande vistelse i ena staten anses föreligga under tid, då den skattskyldige å någon ort inom staten uppehåller sig under omständigheter, av vilka kan slutas till avsikt att vistas där icke blott tillfälligtvis.

Enskild skattskyldig, som icke har sitt egentliga bo och hemvist eller stadigvarande vistas i någon av de avtalslutande staterna men likväl enligt lagstiftningen i dessa stater blir utsatt för dubbelbeskattning, skall vid tillämpning av bestämmelserna i detta avtal anses vara bosatt i den stat, i vilken han äger medborgarskap.

Juridisk person anses enligt detta avtal vara bosatt i den stat, där styrel-

Välittömiksi veroiksi luetaan erityisesti:

1) Ruotsin lainsäädännön kannalta:

a) valtion tulo- ja omaisuusvero,
b) yleinen kunnallisvero,
c) asteettain ylenevä kunnallisvero,
d) metsäaksiisi, sekä
e) verot ja maksut, jotka suoritetaan samojen perusteiden mukaan kuin joku a)—d) kohdissa mainituista veroista.

2) Suomen lainsäädännön kannalta:

a) tulo- ja omaisuusvero,
b) tulon perusteella suoritettava kunnallisvero,
c) verot ja maksut, jotka suoritetaan samojen perusteiden mukaan kuin joku edellämäinituista veroista, sekä
d) korkovero, jota ulkomaalaisen on suoritettava.

3 artikla.

Mikäli tässä sopimuksessa ei toisin säädetä, verotetaan tulosta ja omaisuudesta ainostaan siinä sopimusvaltiossa, jossa verovelvollisen katsotaan asuvan.

Tämän sopimuksen mukaan katsotaan yksityisen verovelvollisen asuvan siinä valtiossa, jossa hänellä on varsinainen asunto- ja kotipaikkansa, tahi, ellei hänellä ole sellaista asunto- ja kotipaikkaa kummassakaan näistä valtioista, siinä valtiossa, jossa hän pysyväisesti oleskelee. Verovelvollisen katsotaan pysyväisesti oleskelevan toisessa sopimusvaltiossa sinä aikana, jona hän oleskelee jollakin paikkakunnalla tässä valtiossa sellaisissa olosuhteissa, että niistä voidaan päätätä, että hänen aikomuksestaan ei ole viipyä siellä vain tilapäisesti.

Yksityisen verovelvollisen, jolla ei ole varsinaista asunto- ja kotipaikkaa tai joka ei pysyväisesti oleskele kummassakaan sopimusvaltiossa, mutta kuitenkin joutuu näiden valtioiden lainsäädännön mukaan kaksinkertaisen verotuksen alaiseksi, on tämän sopimuksen määräyksiä sovellettaessa katsottava asuvan siinä valtiossa, jonka kansalainen hän on.

Juridista henkilöä pidetään tämän sopimuksen mukaan siinä valtiossa asu-

sen eller högsta förvaltningen har sitt säte.

Oskift dödsbo skall anses vara bosatt i den av de båda staterna, där den avlidne enligt andra och tredje styckena i denna artikel skall anses hava varit bosatt vid dödsfallet.

Artikel 4.

Skatt å inkomst av fast egendom, belägen i en av de båda staterna, utgår allenast i denna stat.

Artikel 5.

Skatt å inkomst av handel, industri eller annan rörelse eller yrke, vilken inkomst härflyter från fast driftställe i en av de båda staterna, utgår, såframt ej i det följande annorlunda stadgas, allenast i denna stat. Finnas fasta driftställen i båda staterna, uppbär vardera staten skatt å den del av inkomsten, som förvärfvas från inom statens område befintligt fast driftställe.

Som fast driftställe anses plats, å vilken för stadigvarande bruk vid rörelsens utövande finnes särskild anläggning eller vidtagits särskild anordning, såsom plats där företaget har sin ledning, kontor, filial, stadigvarande agentur, tillverkningsplats, verkstad, inköps- eller försäljningsställe, varunederlag, gruva eller annan fyndighet, som är föremål för bearbetning.

Som inkomst av rörelse betraktas även inkomst genom delägarskap i företag med undantag för inkomst av aktier och likartade värdepapper.

Artikel 6.

Skatt å inkomst av företag för utövande av sjöfart eller luftfart, vars verkliga ledning har sitt säte i en av de båda staterna, utgår allenast i denna stat.

Artikel 7.

Avlöning, pension eller annan förmån, som på grund av anställning, tjänst eller

vana, missä sen hallitus tai ylin hallinto on.

Jakamattoman kuolinpesän asunto paikan katsotaan olevan siinä sopimusvaltiossa, jossa vainajan asuntopaikan tämän artiklan toisen ja kolmannen kappaleen mukaan on katsottava olleen kuolemantapauksen sattuessaa.

4 artikla.

Tulosta, joka saadaan jommassakummassa valtiossa sijaitsevasta kiinteistöstä, verotetaan ainoastaan tässä valtiossa.

5 artikla.

Kaupasta, teollisuudesta tahi muusta liikkeestä tai ammatista saadusta tulosta, joka on kertynyt jommassakummassa sopimusvaltiossa sijaitsevasta kiinteästä toimipaikasta, verotetaan, mikäli jälempänä ei toisin säädetä, ainoastaan tässä valtiossa. Jos liikkeellä on kiinteitä toimipaikkoja molemmissa sopimusvaltioissa, kantaa kumpikin valtio veroa siitä tulojen osasta, joka saadaan sen valtion alueella olevasta kiinteästä toimipaikasta.

Kiinteänä toimipaikkana on pidettävä paikkaa, jossa liikkeen pysyväistä harjoittamista varten on erityinen laitos tai jossa on ryhdytty erikoisiin järjestyihin, niinkuin paikkaa, missä liikkeen johto, konttori, haaraliike, pysyväinen asioimisto, valmistuspaikka, työpaja, osto- tai myyntipaikka, tavaravarasto, kaivos tai muu löydös, joka on työn alaisena, sijaitsee.

Liikkeestä saatuna tulona pidetään sellaistakin tuloa, joka saadaan liikeyrityksen osakkuudesta, ei kuitenkaan tuloa osakkeista ja muista samanlaatuista arvopapereista.

6 artikla.

Tulosta, joka saadaan meri- tai ilmailiikennettä harjoittavasta liikkeestä, minkä todellinen johto on toisessa sopimusvaltiossa, verotetaan vain tässä valtiossa.

7 artikla.

Palkasta, eläkkeestä tai muusta edusta, joka virasta, toimesta tahi pysy-

stadigvarande uppdrag åtnjutes från någon av staterna, svensk eller finsk kommun eller annan offentligrättslig svensk eller finsk juridisk person, beskattas allenast i den av de båda staterna, från vilken avlöningen eller förmånen utgår.

Avlöning, pension eller annan förmån, som eljest åtnjutes på grund av anställning, tjänst eller stadigvarande uppdrag, beskattas allenast i den av de båda staterna, där ifrågavarande verksamhet utövas eller utövats.

Artikel 8.

För förmögenhet, bestående av fast egendom i en av de båda staterna eller tillbehör till sådan egendom, utgår skatt allenast i denna stat.

För förmögenhet, bestående av företag för utövande av handel, industri eller annan rörelse eller yrke, utgår skatt allenast i den stat, vilken enligt bestämmelserna i detta avtal skatt å inkomst av samma förmögenhet tillkommer.

Artikel 9.

För diplomatiska, konsulära och med dessa likställda representanter för vardera av de avtalslutande staterna gälla följande särskilda bestämmelser:

Dessa representanter, såvitt de äro ämbetsmän till yrket, ävensom dem tilldelade tjänstemän och i nämnda ämbets- eller tjänstemäns tjänst anställda personer påföras direkta skatter i anställningslandet allenast såvitt angår i artiklarna 4, 5 och 6 angivna inkomster och i artikel 8 omfördäld förmögenhet eller såframt skatten uppbäres i avdragsväg (vid källan); i övrigt förbehålles beskattningen hemlandet.

Å olönade konsuler, som äga medborgarskap endast i den stat de representera, tillämpas bestämmelserna i detta avtal; dock påföras dessa konsuler icke direkta skatter i anställningslandet för förmåner, vilka av dem åtnjutas såsom ersättning för deras konsulära verksamhet.

väisestä tehtävästä saadaan jommalta-kummalta sopimusvaltiolta, Ruotsin tai Suomen kunnalta tai muulta julkisoikeudelliselta ruotsalaiselta tai suomalaiselta juridiselta henkilöltä, verotetaan ainoastaan siinä sopimusvaltiossa, josta palkka tai etu maksetaan.

Palkasta, eläkkeestä tahi muusta edusta, joka muutoin saadaan viran, toimen tahi vakinaisen tehtävän perusteella, verotetaan ainoastaan siinä valtiossa, jossa kyseessä olevaa toimintaa harjoitetaan tai on harjoitettu.

8 artikla.

Omaisuudesta, joka käsittää kiinteätä omaisuutta jommassakummassa valtiossa tai sellaisen omaisuuden tarpeisto, verotetaan ainoastaan siinä valtiossa, jossa kiinteistö sijaitsee.

Omaisuudesta, joka käsittää kauppaa, teollisuutta tahi muuta liikettä tai ammattia harjoittavan yrityksen, suoritetaan vero ainoastaan siinä valtiossa, jolle vero saman omaisuuden tulosta tämän sopimuksen määräysten mukaan on maksettava.

9 artikla.

Kummankin sopimusvaltion diplomaattisista, konsuli- ja niihin verrattavista edustajista ovat voimassa seuraavat erikoismääräykset:

Näiden edustajien, mikäli he ovat ammattivirkamiehiä, samoin kuin heidän käytettäväkseen asetettujen virkamiesten sekä heidän tai mainittujen virkamiesten palveluksessa olevien henkilöiden maksettavaksi pannaan välittömiä veroja heidän asemamaassaan ainoastaan mikäli on kysymys 4, 5 ja 6 artiklassa mainituista tuloista ja 8 artiklassa mainitusta omaisuudesta tahi mikäli vero kannetaan jo pidättämällä se edeltäkäsin (lähteellä); muuten pidetään verotus asianomaisten kotimaalle.

Palkattomiin konsuleihin, jotka ovat ainoastaan edustamansa maan kansalaisia, sovelletaan tämän sopimuksen määräyksiä; näille konsuleille ei kuitenkaan panna välittömiä veroja asemamaassa niistä eduista, joita he nauttivat korvauksena konsulin toimesta.

Artikel 10.

Den stat, i vilken den skattskyldige anses vara bosatt, må vid bestämmande av skatten använda den skattesats, som skulle hava tillämpats, om även inkomst och förmögenhet, som enligt föreskrifterna i detta avtal äro i beskattningshänseende förbehållna den andra staten, tagits till beskattning i förstnämnda stat.

10 artikla.

Se valtio, jossa verovelvollisen katsotaan asuvan, voi veroa määrätessään käyttää sitä verokantaa, jota olisi sovellettu, jos myös se tulo ja se omaisuus, joiden verottaminen on tämän sopimuksen määräysten mukaan pidätetty toiselle valtiolle, olisivat otetut verotettaviksi ensiksi mainitussa valtiossa.

Artikel 11.

Kan skattskyldig visa, att av beskattningsmyndigheterna i de avtalslutande staterna vidtagna åtgärder för honom medfört dubbelbeskattning, må han häremot göra erinringar hos den stat, som han tillhör. Anses erinringarna grundade, kan denna stats högsta finansmyndighet träffa överenskommelse med den andra statens högsta finansmyndighet för att på skäligt sätt undvika dubbelbeskattning.

11 artikla.

Jos verovelvollinen voi näyttää, että sopimusvaltioiden verotusviranomaisten toimenpiteet ovat aiheuttaneet hänelle kaksinkertaisen verotuksen, tehköön siitä huomautuksensa sille valtiolle, johon hän kuuluu. Jos huomautukset havaitaan oikeutetuiksi, voi tämän valtion ylin varainhoitoviranomainen sopia toisen valtion vastaavan viranomaisen kanssa kaksinkertaisen verotuksen ehkäisemisestä kohtuullisella tavalla.

Artikel 12.

I fall, då svårighet eller tvivelsmål uppkommer vid detta avtals tolkning och tillämpning, kunna de högsta finansmyndigheterna i de båda avtalslutande staterna träffa särskilda överenskommelser.

12 artikla.

Niissä tapauksissa, joissa syntyy vaikeuksia tai epäilyksiä tämän sopimuksen tulkittamisesta ja soveltamisesta, molempien sopimusvaltioiden ylimmät varainhoitoviranomaiset voivat tehdä erityisiä sopimuksia.

Artikel 13.

De avtalslutande staterna förbinda sig att överlämna åt sina högsta finansmyndigheter att träffa skäligt avgörande av varje annan fråga, som, på grund av olikhet mellan de i båda staterna gällande principerna angående skattens utgörande eller eljest, kan, utan att vara uttryckligen reglerad i detta avtal, uppstå beträffande de direkta skatterna.

13 artikla.

Sopimusvaltiot sitoutuvat antamaan ylimmille varainhoitoviranomaisilleen tehtäväksi kohtuuden mukaan ratkaista jokaisen muun kysymyksen, joka kummassakin maassa veron suorittamisesta voimassa olevien periaatteiden erilaisuuden takia taikka muuten saattaa syntyä välittömien verojen alalla, eikä ole tässä sopimuksessa nimenomaan säännöstelty.

Artikel 14.

Detta avtal träder första gången i tillämpning beträffande de skatter, som utgå på grund av taxering år 1931 för kalenderåret 1930 eller de räkenskapsår, som gå till ända under tiden från och med den 1 mars 1930 till och med den 28 februari 1931.

14 artikla.

Tätä sopimusta sovelletaan ensimmäisen kerran niihin veroihin, jotka vuonna 1931 toimitetun verotuksen perusteella ovat maksettavat kalenterivuodelta 1930 tahi vuoden 1930 maaliskuun 1 päivän ja vuoden 1931 helmikuun 28 päivän välisenä aikana päättyviltä tilivuosilta.

Artikel 15.

Detta avtal, som är avfattat i dubbla original exemplar på svenska och finska språken, skall ratificeras för Sveriges del med riksdagens samtycke av Hans Majestät Konungen av Sverige och för Finlands del av Republikens President. Ratifikationshandlingarna skola snarast möjligt utväxlas i Helsingfors. Avtalet träder i kraft med utväxlingen av ratifikationshandlingarna och förbliver gällande så länge detsamma icke uppsäges av någon av de avtalslutande staterna. Uppsägning skall äga rum minst åtta månader före kalenderårets utgång. Har denna uppsägningstid iakttagits, tillämpas avtalet sista gången å de skatter, som utgå på grund av taxering för det kalenderår, vars utgång uppsägningen avsett, och för de räkningsår, som gå till ända senast före utgången av februari månad följande år. Har uppsägningstiden ej iakttagits, framskjutas de i föregående punkt angivna tiderna för avtalets upphörande ett år.

Till bekräftelse härå hava de båda staternas fullmäktige undertecknat avtalet och försett detsamma med sigill.

Som skedde i Stockholm, i två exemplar, den 16 mars 1931.

FREDRIK RAMEL.

15 artikla.

Tämä sopimus, joka on tehty alkuperäisinä kaksoiskappaleina ruotsiksi ja suomeksi, on Ruotsin puolesta valtiopäivän suostumuksella Hänen Majesteettinsa Ruotsin Kuninkaan ja Suomen puolesta Tasavallan Presidentin ratifioitava. Ratifioimiskirjat ovat niin pian kuin suinkin vaihdettavat Helsingissä. Sopimus tulee voimaan ratifioimiskirjain vaihtamisesta ja pysyy voimassa, kunnes jompikumpi sopimusvaltio sanoo sen irti. Irtisanomisen tulee tapahtua vähintään kahdeksan kuukautta ennen kalenterivuoden loppua. Jos tätä irtisanomisaikaa on noudatettu, sovelletaan sopimusta viimeisen kerran niihin veroihin, mitkä ovat suoritettavat siltä kalenterivuodelta, jonka päättymistä irtisanonta on tarkoittanut, ja niiltä tilivuosilta, jotka päättyvät viimeistään seuraavan vuoden helmikuun loppuun mennessä. Ellei irtisanomisaikaa ole noudatettu, lykkäytyvät edellisessä kohdassa mainitut sopimuksen päättymisajat vuoden eteenpäin.

Tämän vakuudeksi molempien valtioiden valtuutetut ovat allekirjoittaneet sopimuksen ja varustaneet sen sineteillä.

Tehtiin Tukholmassa, kahtena kappaletta, 16 päivänä maaliskuuta 1931.

R. ERICH.

Slutprotokoll.

Vid undertecknandet av det denna dag mellan Konungariket Sverige och Republiken Finland slutna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter hava undertecknade fullmäktige avgivit följande likalydande förklaringar, som utgöra en integrerande del av avtalet.

1. Angående sådana skattskyldiga, som icke tillhöra någon av de avtalslutande staterna, kunna de högsta finansmyndigheterna i dessa stater från fall till fall träffa särskilda överenskommelser till undvikande av dubbelbeskattning. Därvid skall i synnerhet hänsyn tagas till skattskyldiga, tillhörande sådana stater, vilka träffat avtal med båda de avtalslutande staterna angående undvikande av dubbelbeskattning.

2. Den i artikel 2 av avtalet intagna uppräknningen av direkta skatter meddelar endast exempel och är icke uttömmande.

Tvivelaktiga frågor rörande vilka skatter, som innefattas under avtalet, skola avgöras i samförstånd mellan de båda staternas högsta finansmyndigheter.

De båda staternas högsta finansmyndigheter skola, så ofta anledning därtill förekommer, utbyta förteckningar över i vardera staten utgående direkta skatter.

3. Med kommuner förstås i detta avtal för Sveriges vidkommande kommuner av såväl högre som lägre ordning och för Finlands vidkommande jämväl landskap, kommunförbund och kommunala samfund ävensom kyrkliga församlingar.

4. Såsom direkta skatter enligt detta avtal anses ej värdestegringskatter, omsättningsskatter, skatter å samfärdsel eller förbrukning, särskilda skatter å vinst å lotterier och vadhållning, arvs- och gåvoskatter samt ej heller i Sverige

Påttöpöytäkirja.

Allekirjoittaessaan tänä päivänä Ruotsin Kuningaskunnan ja Suomen Tasavallan välillä tehtyä sopimusta kaksinkertaisen verotuksen ehkäisemiseksi välittömien verojen alalla ovat allekirjoittaneet valtuutetut antaneet seuraavat, yhtäpitävät selitykset, jotka olennaisena osana liittyvät sopimukseen.

1. Sellaisten verovelvollisten suhteen, jotka eivät ole kummankaan sopimusvaltion kansalaisia, voivat sopimusvaltioiden ylimmät varainhoitoviranomaiset kussakin tapauksessa tehdä eri sopimuksia kaksinkertaisen verotuksen ehkäisemiseksi. Tällöin on erikoisesti huomioon otettava verovelvolliset, jotka kuuluvat sellaisiin valtioihin, mitkä ovat kummankin sopimusvaltion kanssa tehneet sopimuksen kaksinkertaisen verotuksen ehkäisemiseksi.

2. Sopimuksen toisessa artiklassa oleva luettelo välittömistä veroista sisältää vain esimerkkejä eikä ole täydellinen.

Epäilyn syntyessä siitä, millaisia veroja sopimus koskee, on kysymys kummankin valtion ylimpään varainhoitoviranomaisten yksissä neuvoin ratkaistava.

Molempain valtioiden ylimpään varainhoitoviranomaisten on, niin usein kuin syytä siihen ilmaantuu, toisilleen annettava luettelo kummassakin valtiossa maksettavista välittömistä veroista.

3. Tässä sopimuksessa tarkoitetaan kunnilla Ruotsissa sekä ylempään että alemman asteen kuntia ja Suomessa myöskin maakuntia, kunnallisliittoja, kunnallisia yhdyskuntia sekä kirkollisia seurakuntia.

4. Välittöminä veroina ei tämän sopimuksen mukaan pidetä arvonnousuveroja, liikevaihtoveroja, liikenne- tai kulutusveroja, erityisiä veroja, joita kannetaan arpajaisista ja vedon lyönnistä saaduista voitoista, perintö- ja lahjaveroja, eikä

utgående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter eller motsvarande i Finland utgående skatter.

Från avtalets tillämpning undantages den finska kommunalskatten, såvitt den avser gåva, arv, testamente och fideikommiss.

Skatt å inkomst genom utdelning å aktier och å lotter i svenska solidariska bankbolag är undantagen från avtalets tillämpning, intilldess särskild överenskommelse rörande undvikande av dubbelbeskattning i fråga om dylik skatt må träffas.

5. Skattskyldig, som utflyttar från den ena av de avtalslutande staterna till den andra, anses upphöra att vara bosatt i den förra staten med utgången av den dag, då han inflyttar i den senare staten.

6. Inkomst eller förmögenhet, för vilken oskift dödsbo i den ena staten beskattas, må ej tillika beskattas hos dödsbodlagare i den andra staten.

7. Bestämmelsen i artikel 4 gäller såväl inkomst, som förvärfvas genom den fasta egendomens omedelbara förvaltande och brukande, som ock inkomst genom uthyrning, utarrendering samt varje annat slags användning av egendomen ävensom realisationsvinst, som förvärfvas genom avyttring av fast egendom samt av tillbehör, som avyttras i samband med egendomen.

Såsom inkomst av fast egendom betraktas inkomst genom avverkning av skog på egen eller annans mark, så ock inkomst, som må tillkomma avverkaren genom det avverkade virkets forsling till exporthamn och dess försäljning inom riket ävensom genom sådan förädling av virket, som inom riket äger rum annorstädes än å fast driftställe.

8. Till yrke enligt artikel 5 räknas även fritt yrke, såsom vetenskaplig, konstnärlig, litterär, undervisande och uppfostrande verksamhet, så ock verksamhet som läkare, advokat, arkitekt och ingenjör.

9. Bestämmelserna i artikel 5 gälla såväl inkomst, som förvärfvas genom

myöskään Ruotsissa erinäisistä eduista ja oikeuksista maksettavia suostuntaveroja tai Suomessa suoritettavia vastaavanlaatuisia veroja.

Sopimusta ei sovelleta Suomessa maksettavaan kunnallisveroon, mikäli se tarkoittaa lahjan, perinnön, testamentin ja sääntöperinnön perusteella maksettavaa veroa.

Sopimusta ei myöskään sovelleta osakkeista ja ruotsalaisten yhteisvastuullisten pankkiyhtiöiden osuuksista jako-osuiksina saaduista tuloista maksettavaan veroon, kunnes erityinen sopimus kaksinkertaisen verotuksen ehkäisemiseksi mainittujen verojen alalla ehkä tehdään.

5. Verovelvollisen, joka muuttaa toisesta sopimusvaltiosta toiseen, katsotaan lakanneen asumasta ensiksi mainitussa valtiossa sen päivän päättyessä, jona hän muuttaa viimeksimainittuun valtioon.

6. Tulosta tahi omaisuudesta, josta jakamatonta kuolinpesää verotetaan toisessa sopimusvaltiossa, älköön kuolinpesän osakasta toisessa valtiossa enää verotettako.

7. 4 artiklan määräys koskee sekä tuloa, joka saadaan kiinteistön välittömästä hoidosta ja käytöstä, että myöskin kiinteistön vuokralle antamisesta ja kaikesta muusta sen käyttämisestä saatua tuloa ynnä myyntivoittoa, joka johtuu kiinteän omaisuuden sekä sen yhteydessä tapahtuneen kiinteistön tarpeiston myynnistä.

Kiinteästä omaisuudesta saatuna tulona pidetään tuloa, joka on saatu omalla tai toisen maalla tapahtuneesta metsän hakkuusta sekä hakatun puutavaran kuljetuksesta vientisatamaan ja sen myynnistä valtakunnassa, niin myös sellaisesta puutavaran jalostamisesta, joka tapahtuu jossakin muualla valtakunnassa kuin liikkeen vakinaisella toimipaikalla.

8. 5 artiklan mukaan pidetään ammattina myös vapaata ammattia, kuten tieteellistä, taiteellista, kirjallista, ope- tus- ja kasvatustoimintaa, samoin kuin lääkärin, asianajajan, arkkitehdin ja insinöörin tointa.

9. 5 artiklan määräyksiä sovelletaan sekä tuloon, joka saadaan liikkeen välit-

omedelbart bedrivande av rörelse, som ock inkomst genom rörelsens upplåtelse åt annan ävensom vinst genom avyttring av rörelsens eller del därav eller av föremål, som användes i rörelsens.

10. Plats för byggnadsföretag, vars utförande överskridit eller, såvitt förutses kan, kommer att överskrida en tidrymd av tolv månader, skall anses såsom fast driftställe i avtalets mening.

Fast driftställe i den ena av de avtalsslutande staterna skall ej anses föreligga allenast på den grund, att ett i den andra staten hemmahörande företag i den förra staten har ett dotterbolag eller där upprätthåller affärsförbindelser blott genom en fullständigt oberoende representant eller genom en representant (agent), som visserligen är stadigvarande verksam för företagets räkning inom den förra staten men blott förmedlar affärer utan att vara befullmäktigad att avsluta affärer å företagets vägnar.

11. De högsta finansmyndigheterna kunna sluta särskilt avtal för att på skäligt sätt åstadkomma uppdelning av inkomster av handel, industri och annan rörelse i de i artikel 5 första stycket andra punkten avsedda fallen.

12. Med »likartade värdepapper» i artikel 5 sista stycket förstås, såvitt gällande lagstiftning i Sverige angår, lotter i solidariska bankbolag och andelar i svenska ekonomiska föreningar samt, såvitt gällande lagstiftning i Finland angår, andelar i andelslag.

Därest på grund av ändring av bestämmelserna i någondera statens lagstiftning angående bolag eller andra sammanslutningar för företags drivande fråga uppkommer om innebörden av uttrycket »likartade värdepapper», kunna de båda staternas högsta finansmyndigheter träffa särskild överenskommelse härutinnan.

13. Royalty, som utgår för nyttjande av fast egendom eller för bearbetande av gruva eller annan fyndighet, beskattas i den av staterna, där den fasta egen-

tömstä harjoittamisesta että liikkeen luovuttamisesta toisen käytettäväksi, niin myös liikkeen, sen osan tai liikkeessä käytettävän esineen myynnistä saatuun voittoon.

10. Kiinteänä toimipaikkana sopimuksen tarkoittamassa mielessä pidetään myös rakennusyritystä, jonka suorittaminen on kestänyt tai, mikäli voidaan olettaa, tulee kestämaan kahta-toista kuukautta kauemmin.

Liikkeellä, joka sijaitsee toisessa sopimusvaltiossa, ei ole katsottava olevan kiinteätä toimipaikkaa toisessa valtiossa ainoastaan sen nojalla, että sillä viimeksimainitussa valtiossa on tytäryhtiö tahi että se siellä ylläpitää likeyhteyksiä vain täysin riippumattoman edustajan tahi sellaisen asiamiehen avulla, joka tosin pysyväisesti toimii liikkeen lukuun viimeksimainitussa valtiossa, mutta vain välittää kauppoja olematta valtuutettu liikkeen puolesta kauppoja päättämään.

11. Ylimmät varainhoitoviranomaiset voivat tehdä erityisen sopimuksen saadakseen kaupasta, teollisuudesta ja muusta liikkeestä saadut tulot 5 artiklan ensimmäisen kappaleen toisessa lauseessa tarkoitetuissa tapauksissa jaetuiksi kohdullisella tavalla.

12. 5 artiklan viimeisessä kohdassa mainituilla »samanlaatuisilla arvopapereilla» tarkoitetaan, mitä Ruotsin voimassa olevaan lainsäädäntöön tulee, yhteisvastuullisten pankkiyhtiöiden ja ruotsalaisten taloudellisten yhdistysten osuuksia sekä, Suomen voimassa olevan lainsäädännön mukaan, osuuskuntien osuuksia.

Jos sen johdosta, että jommankumman valtion lainsäädännön määräykset yhtiöistä tai muista liikkeen harjoittamista tarkoittavista yhtymistä muuttuvat, herää kysymys käsitteen »samanlaatuiset arvopaperit» sisällyksestä, voivat molempien valtioiden ylimmät varainhoitoviranomaiset siitä tehdä erityisen sopimuksen.

13. Voitto-osuudesta (royalty), jota on suoritettava kiinteän omaisuuden tahi kaivoksen tai muun malmilöydöksen käyttämisestä, verotetaan siinä valtios-

domen, gruvan eller fyndigheten är belägen.

Annan royalty beskattas enligt bestämmelserna i artikel 3.

Med royalty likställes periodiskt utgående avgift för utnyttjande av patent, mönster eller dylikt.

14. Den omständigheten, att en i den ena staten anställd person på grund av sin tjänst tillfälligtvis uppehåller sig inom den andra statens område, skall, försävt han erhåller sina löneförmåner utslutande från sin i den förra staten skattskyldige arbetsgivare, ej medföra, att verksamheten anses utövad i den senare staten.

15. Beträffande person, som jämlikt detta avtal anses bosatt i lands- eller stadskommun invid landgränsen mellan de båda staterna, och som i dylik kommun i den andra staten utför arbete, varav han åtnjuter inkomst, som avses i artikel 7 andra stycket, skola, intilldess särskild överenskommelse rörande dylika personers beskattning må träffas, i fråga om dylik inkomst bestämmelserna i artikel 3 tillämpas.

16. Studenter, som allenast i studieflytt uppehålla sig i en av de avtalslutande staterna, underkastas icke beskattning i denna stat för belopp, som de för sitt underhåll och sina studier mottaga från sina i den andra staten bosatta och där redan skattskyldiga anhöriga.

17. Till undvikande av möjligen uppkommande tvivelsmål uttalar, att bestämmelsen i artikel 9 icke inverkar på rätten att åtnjuta eventuella, längre gående befrielser, som i kraft av folk rättens allmänna regler medgivits eller framdeles må komma att medgivas diplomatiska och konsulära befattningshavare.

I den mån på grund av sådana längre gående befrielser påförande av direkta skatter icke sker i anställningsstaten, förbehålles beskattningen hemlandet.

18. Vad i artikel 10 stadgas om rätt att tillämpa viss högre skattesats skall

sa, missä kiinteä omaisuus, kaivos tahi malmilöydös on.

Muun oikeuden käyttämisestä suoritettavasta voitto-osuudesta verotetaan 3 artiklan määräysten mukaan.

Oikeuden käyttämisestä suoritettavan voitto-osuuden kaltaisena pidetään palkkiota, joka ajoittaisin maksetaan patentin, mallin tai muun sellaisen käyttämisestä.

14. Se seikka, että joku toisessa sopimusvaltiossa toimessa oleva henkilö virkansa perusteella tilapäisesti oleskelee toisen valtion alueella, ei ole, mikäli hän saa palkkaetunsa yksinomaan edellisessä valtiossa verovelvolliselta työnantajaltaan, aiheuttava sitä, että toimintaa pidetään viimeksimainitun valtion alueella harjoitettuna.

15. Henkilöön, jonka tämän sopimuksen mukaan katsotaan asuvan molempien valtioiden välisellä rajalla olevassa maalais- tai kaupunkikunnassa ja joka samanlaisessa kunnassa toisessa valtiossa tekee työtä, mistä saa 7 artiklan toisessa kappaleessa mainittua laatua olevia tuloja, on sovellettava, kunnes ehkä erityinen sopimus semmoisten henkilöiden verottamisesta tehdään, kolmannen artiklan määräyksiä, mikäli on kysymys sellaisten tulojen verottamisesta.

16. Ylioppilaita, jotka vain opiskelutarkoituksessa oleskelevat toisessa sopimusvaltiossa, ei tämä valtio verota niistä tuloista, joita he saavat elantonsa ja opiskeluunsa toisessa valtiossa asuvilta ja siellä jo verovelvollisilta omaisiltaan.

17. Mahdollisesti esiintyvien epäilysten välttämiseksi selitetään, että 9 artiklan määräys ei vaikuta oikeuteen saada ehkä laajempiakin vapautuksia, joita kansainvälisen oikeuden yleisten säännösten nojalla on myönnetty tai vastedes myönnetään diplomaattisten ja konsultointien haltijoille.

Mikäli välittömien verojen maksettavaksi pano sellaisten laajempien vapautuksien nojalla ei tapahdu asemamaassa, pidetään verotus kotimaalle.

18. Mitä 10 artiklassa säädetään oikeudesta soveltaa määrättyä korkeam-

gälla även beträffande i artikel 9 andra stycket avsedd person i dennes hemland samt, såvitt angår beskattningen i Finland, finsk medborgare, även om han ej är bosatt i Finland.

19. Beträffande arvs- och gåvoskatter förbehålla sig de avtalslutande staterna att träffa särskild överenskommelse.

20. Vardera staten är oförhindrad att, i fråga om inkomst eller förmögenhet, som jämlikt detta avtal skall beskattas i bostadslandet, i förekommande fall för medgivande av frihet från stats- eller kommunalskatt, som enligt statens allmänna skattelagar skall påföras viss skattskyldig, påfordra bevis, att samma inkomst eller förmögenhet i motsvarande avseende beskattats i den andra staten.

Som skedde i Stockholm, i två exemplar, den 16 mars 1931.

FREDRIK RAMEL.

paa verokantaa, on oleva voimassa myös 9 artiklan toisessa kappaleessa mainitusta henkilöstä hänen kotimaassaan sekä, mikäli on kysymys Suomessa tapahtuvasta verotuksesta, Suomen kansalaisesta, silloinkin kun hän ei asu Suomessa.

19. Sopimusvaltiot pidättävät itselleen oikeuden erityisen sopimuksen tekemiseen perintö- ja lahjaveroista.

20. Kumpikin valtio on esteetön, kysymyksen ollen tämän sopimuksen mukaan asuntomaassa verotettavasta tulosta tai omaisuudesta, esiintyvissä tapauksissa vapautuksen myöntämistä varten sellaisesta valtion tai kunnan verosta, joka valtion yleisten verolakien mukaan on pantava jonkun määrätyn verovelvollisen suoritettavaksi, vaatimaan todistusta siitä, että samasta tulosta tai omaisuudesta on vastaavassa suhteessa verotettu toisessa valtiossa.

Tehtiin Tukholmassa, kahtena kappaaleena, 16 päivänä maaliskuuta 1931.

R. ERICH.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 13 mars 1931.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena friherre RAMEL, statsråden GÄRDE, HAMRIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, JEPPSSON, HANSÉN, RUNDQVIST.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Hamrin, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena:

I det handelsavtal mellan Sverige och Finland, som den 14 december 1927 undertecknats och den 31 mars 1928 ratificerats, förklarade sig de avtalslutande parterna ense om att dubbelbeskattning på den direkta beskattningens område de två länderna emellan borde undvikas. De uttalade tillika sin beredvillighet att upptaga förhandlingar i syfte att få till stånd särskilda överenskommelser härom.

I anledning därav hava efter framställning från Finland under detta år förhandlingar i ämnet förts i Stockholm mellan å ena sidan därtill av Kungl. Maj:t utsedda personer, kammarrättsråden juris doktorn C. W. U. Kuylenstierna och O. J. Ekenberg, samt å andra sidan representanter för finska regeringen. Enighet har därvid uppnåtts om ett förslag till avtal mellan de båda staterna för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter ävensom rörande ett till avtalsförslaget hörande slutprotokoll. Förslaget till avtal med tillhörande slutprotokoll har av förhandlingarna överlämnats till regeringarna för godkännande.

Ett av förhandlingarna utarbetat preliminärt förslag till avtal mellan de båda staterna för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter, med till avtalet hörande slutprotokoll, av väsentligen samma innehåll som det nu föreliggande förslaget, remitterades den 28 februari 1931 för yttrande till kammarrätten och, i viss del, till länsstyrelsen i Norrbottens län. Kammarrätten, som funnit sig böra inskränka sin granskning till ett bedömande av förslaget ur företrädesvis skatteteknisk och formell synpunkt, har i utlåtande den 6 mars 1931 i huvudsak lämnat detta utan anmärkning. Till länsstyrelsens utlåtande återkommer jag i det följande.

Det föreliggande avtalsförslaget har tillkommit med syfte i främsta rummet att undvika dubbelbeskattning. I stort sett har detta syftemål ock vun-

Förhandlingar mellan Sverige och Finland angående avtal för undvikande av dubbelbeskattning.

Allmänna synpunkter rörande avtalsförslaget.

nits. Rörande viss inkomst av kapital har dock på grund av särskilda förhållanden dubbelbeskattning ej kunnat helt förhindras. Förutom undvikande av dubbelbeskattning har vid avtalsförslagets utarbetande en viktig synpunkt varit att i möjligaste mån förekomma, att inkomster eller förmögenhetstillgångar, som eljest skolat underkastas beskattning i vardera staten, på grund av avtalets bestämmelser komme att undgå skatteplikt i båda länderna. Sådana luckor i beskattningshänseende medföra olägenheter icke minst genom de möjligheter till kringgående av skatteförfattningarnas bestämmelser, som därigenom uppstå.

I detta sammanhang torde få erinras därom, att Sverige med Tyska riket slutit ett den 25 april 1928 undertecknat, likartat avtal, vilket avtal blivit ratificerat den 14 augusti samma år. Det föreliggande avtalsförslaget ansluter sig i sakligt hänseende nära till nämnda avtal; till de avvikelser av betydelse, som förekomma, återkommer jag i det följande. I formellt hänseende förete avtalen vissa skiljaktigheter. I allmänhet har i det föreliggande förslaget en förenklad avfattning ernåtts till följd av att de svenska och de finska skatteförfattningarna i viktiga delar jämförelsevis nära överensstämma med varandra. Emellertid torde den olikhet i uppställningen, som visat sig erforderlig, icke vålla olägenheter vid det nu ifrågasatta avtalets tillämpning, då denna tillämpning kommer att förmedlas genom särskilda föreskrifter på sätt beträffande avtalet med Tyska riket skett genom kungörelsen den 31 december 1928 om tillämpning av nämnda avtal. Tillämpningsföreskrifterna beträffande avtalet med Finland torde kunna erhålla en avfattning, som tämligen nära ansluter sig till berörda kungörelse.

Avtalets huvudsakliga innehåll.

Innehållet i föreliggande avtalsförslag föranleder följande yttrande från min sida:

Artikel 1 i avtalet och punkt 1 av slutprotokollet begränsa avtalets giltighet att närmast avse svenska och finska medborgare samt svenska och finska juridiska personer. Av artikel 3 tredje stycket framgår, att avtalet äger tillämpning å sådana medborgare, även om de ej äro bosatta eller stadigvarande vistas i Sverige eller Finland. I vad mån avtalet kan gälla skattskyldiga, som ej tillhöra någon av de avtalslutande staterna, framgår av punkt 1 i slutprotokollet.

Artikel 2 i avtalet och punkterna 2—4 av slutprotokollet innehålla bestämmelser angående de skatter, som avtalet avser.

Från avtalets tillämpning undantages utdelning å aktier och lotter i svenska bankbolag. Detta innebär, att den dubbelbeskattning av sådana inkomster, vilken för närvarande äger rum, tills vidare kommer att bestå. En anledning till detta förhållande är att söka däri, att för Sveriges vidkommande frågan om en reformerad beskattning av aktieinkomster är föremål för utredning, och att de lösningar, som för närvarande stått till buds för att helt eller delvis undanröja dubbelbeskattning av ifrågavarande inkomster med hänsyn till de båda ländernas bestämmelser om skattskyldighet för kapitalinkomster,

skulle föranlett luckor i beskattningen av dylika inkomster. Det torde böra framhållas, att berörda spörsmål i förhållandet mellan Sverige och Finland äger jämförelsevis ringa betydelse.

Det mellan Sverige och Tyska riket ingångna avtalet har från tillämpning undantagit jämväl inkomster av fordringar med säkerhet i fastighetshypotek (punkt 10 i slutprotokollet). Beträffande dessa inkomster kommer således dubbelbeskattning jämlikt nämnda avtal i viss mån att bestå. Något motsvarande undantag finnes ej stadgat i det föreliggande avtalsförslaget, enligt vilket dubbelbeskattning, såvitt angår sådan inkomst, undvikes.

Artikel 3 i avtalet innehåller i första stycket huvudregeln, att beskattning såväl av inkomst som förmögenhet äger rum i den stat, där den skattskyldige är bosatt. Från denna regel meddelas undantag i artiklarna 4—8. Under huvudregeln falla kapitalinkomster, i den mån de ej såsom nyss sagts äro undantagna från avtalets giltighetsområde, jämte vissa andra inkomster samt all förmögenhet, som ej består av fastighet eller är nedlagd i rörelse.

I andra, tredje, fjärde och femte styckena i artikel 3 samt *punkt 5 av slutprotokollet* fastslås innebörden av att en skattskyldig är bosatt i endera staten. Stadgandet att såsom bosatt i en stat räknas den, som där har sitt egentliga bo och hemvist, överensstämmer med svensk rätt (se anvisningarna till 53 § kommunalskattelagen), vilket jämväl torde kunna sägas om förklaringen av begreppet »stadigvarande bosatt». Därest svensk eller finsk medborgare icke är bosatt eller stadigvarande vistas i någon av staterna, skall han enligt avtalet anses såsom bosatt i den av staterna, där han har medborgarskap. Jämväl de i detta sammanhang meddelade bestämmelserna om juridiska personer kunna utan svårighet anknytas till den svenska lagstiftningens begreppsbestämningar.

Av stadgandet i *punkt 6 av slutprotokollet* framgår, att oskift dödsbo enligt avtalet skall beskattas, under det att däremot dödsbodelägarna icke skola beskattas för utdelning från dödsboet. Detta överensstämmer i huvudsak med den svenska lagstiftningens ståndpunkt och innebär endast, såvitt dödsboet är utländskt, en avvikelse från vad som gäller enligt svensk rätt (se 38 § 1 mom., 53 § 3 mom. och 67 § kommunalskattelagen samt punkt 4 i anvisningarna till 38 § samma lag ävensom 2 och 3 §§ samt 25 § 2 mom. förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt). Angående oskifta dödsbons beskattning fastslogs i artikel 11 i förutnämnda avtal mellan Sverige och Tyska riket en annan princip; enligt nämnda avtal utgick man med hänsyn till olikheterna i den svenska och den tyska lagstiftningen från dödsbodelägarnas och icke från dödsboets förhållanden.

Artikel 4 i avtalet och *punkt 7 av slutprotokollet* ansluta sig till den principen, att skatt för inkomst av fast egendom utgår allenast i den stat, där den fasta egendomen är belägen. Principen utsträcker jämväl till vinster å icke yrkesmässig avyttring av fast egendom samt sådana tillbehör till egendomen, som avyttras i samband därmed.

Inkomst av skogsavverkning å annans mark på grund av särskild upplåtelse behandlas enligt gällande svensk rätt såsom inkomst av rörelse (27 § kom-

munalskattelagen) men enligt avtalsförslaget såsom inkomst av fastighet. Sistnämnda förhållande föranleder dock i de avsedda tillämpningsföreskrifterna icke någon avvikelse från den svenska lagstiftningens nuvarande rubricering av sådan inkomst.

Artikel 5 i avtalet och punkterna 8—13 av slutprotokollet innehålla regler för beskattning av inkomst av rörelse, i vilken beteckning — i olikhet med vad som gäller enligt avtalet mellan Sverige och Tyska riket men i anslutning till den svenska lagstiftningen — ingår inkomst av fritt yrke. Nämnda bestämmelser innebära, att skatt å inkomst av rörelse utgår i den stat, inom vars område företaget har fast driftställe. Definitionen å fast driftställe sammanfaller i huvudsak med den bestämning därå, som givits i 61 § kommunalskattelagen. Frågan i vad mån plats, där entreprenadarbete av större omfattning drivits, skall anses som fast driftställe regleras genom särskilt stadgande i punkt 10 av slutprotokollet. Föreskrifterna i andra stycket av nämnda punkt till bestämmande av i vad mån hållandet av agent skall anses skapa fast driftställe torde ej innebära någon avvikelse från svensk rätt.

Angående beskattning av royalty meddelas i punkt 13 av slutprotokollet särskilda bestämmelser, vilka sakna motsvarighet i det mellan Sverige och Tyska riket ingångna avtalet.

Bestämmelsen i tredje stycket av artikel 5 om i vad mån inkomster, som uppburits från juridiska personer eller andra sammanslutningar, skola i beskattningshänseende behandlas såsom inkomster av rörelse överensstämmer huvudsakligen med motsvarande bestämmelser i det svensk-tyska avtalet. Den därtill anslutna bestämmelsen i punkt 12 av slutprotokollet innehåller en uppräknig av vad som förstås med värdepapper, som äro likartade med aktier, samt skapar möjlighet att vid behov komplettera denna uppräknig.

Slutligen framhålles, att enligt punkt 9 av slutprotokollet bestämmelserna om beskattning av inkomst av rörelse skola tillämpas å vinst å icke yrkesmässig avyttring av rörelse, del av rörelse eller föremål, som användes i rörelsen.

Artikel 6, som avser beskattning av inkomst av företag för utövande av sjöfart och luftfart, innehåller ett av praktiska hänsyn föranlett undantag från artikel 3 och innebär tillämpning av en princip, vilken i fråga om inkomst av sjöfart vunnit allmän anslutning i internationella avtal.

I överensstämmelse med vad som stadgas i avtalet mellan Sverige och Tyska riket samt i åtskilliga överenskommelser mellan främmande stater till undvikande av dubbelbeskattning beskattas enligt *artikel 7 i avtalet* samt *punkt 14 av slutprotokollet* inkomst av offentlig tjänst i den stat, från vilken vederbörande förmån utgått, samt annan inkomst av tjänst i den stat, där verksamheten utövats. För vinnande av minsta möjliga ändring i nu rådande förhållanden i gränskommunerna vid landgränsen till Finland har emellertid *punkt 15 av slutprotokollet* gjorts ett undantag från vad sålunda stadgats beträffande inkomst av annan än offentlig tjänst, i det beskattningen för dylik inkomst såvitt gränskommunerna angår förbehållits bostadslandet. Möjlighet har dock hållits öppen för särskilda överenskommelser på denna punkt, därest förhållan-

dena skulle därtill föranleda. Denna undantagsbestämmelse har tillstyrkts av *länsstyrelsen i Norrbottens län*.

En specialbestämmelse angående beskattning av vissa understöd åt studenter har intagits i *punkt 16 av slutprotokollet*.

Artikel 8 innehåller vissa bestämmelser angående beskattning av förmögenhet, i huvudsaklig anslutning till motsvarande stadganden om beskattning av inkomst.

Artikel 9 i avtalet och *punkt 17 av slutprotokollet* innehålla föreskrifter angående diplomatiska, konsulära och särskilda representanters beskattning. Några avvikelser av betydelse från vad i svensk rätt gäller i detta ämne torde ej därigenom föranledas.

Enligt *artikel 10* och *punkt 18 av slutprotokollet* förbehåller sig vardera staten rätt att vid bestämmande av skattesatsen, såvitt angår skattskyldiga, som i staten äro enligt avtalets mening bosatta, taga hänsyn till den inkomst eller förmögenhet, som i beskattningshänseende är uteslutande förbehållen den andra staten. I Sverige är den metod, som i denna artikel omförmåles, redan tillämpad i skatteförfattningarna (se exempelvis 18 § b och 29 § 2 mom. andra stycket förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt ävensom 8 § 2 mom. andra stycket förordningen om kommunal progressivskatt). Den särskilda klausulen i punkt 18 av slutprotokollet rörande finsk medborgare sammanhänger med den finska lagstiftningens regler om villkor för oinskränkt skattskyldighet.

Artiklarna 11—13 innehålla vissa kompletterande bestämmelser. Kungl. Maj:t såsom högsta finansmyndighet i Sverige är icke befogad att enligt gällande lagstiftning i allmänhet eftergiva skatt — enligt 32 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt medgives visserligen sådan befogenhet undantagsvis, vad statsbeskattningen angår, men detta är ur ifrågavarande avtals synpunkt ej tillräckligt. Kungl. Maj:t synes fördens skull böra tillerkännas rätt att till genomförande av överenskommelser mellan de högsta finansmyndigheterna enligt förevarande avtal undanröja taxeringar, vare sig de avse stats- eller kommunalskatter, eller i taxeringarna vidtaga de nedsättningar eller andra ändringar, som erfordras. Sådant medgivande har Kungl. Maj:t erhållit, såvitt angår tillämpningen av det mellan Sverige och Tyska riket ingångna avtalet.

Artiklarna 14 och *15 i avtalet* innehålla bestämmelser om avtalets ratifikation och uppsägning samt tiden för avtalets tillämpning.

I *punkt 19 av slutprotokollet* förbehålla sig staterna att träffa särskild överenskommelse om arvs- och gåvoskatter.

Beträffande *punkt 20 i slutprotokollet* torde böra anmärkas följande. I det föregående har framhållits, att man vid utformningen av föreliggande avtalsförslag varit angelägen tillse, att icke genom detsamma skulle skapas luckor i beskattningen. På grund av olikheter i de båda ländernas lagstiftning beträffande villkoren för oinskränkt skattskyldighet skulle emellertid dylika luckor kunna tänkas i vissa undantagsfall uppkomma, därest avtalets uppdelningsgrunder i alla avseenden noggrant följdes. Närmast i syfte att hindra inträ-

dande av ett sådant resultat har i förevarande punkt av slutprotokollet stadgats rätt för vardera staten att för medgivande av frihet från sådan skatt, som enligt avtalsförslaget förbehållits bostadslandet, fordra bevis, att beskattning i motsvarande avseende — statlig eller kommunal — ägt rum i den andra staten. Den åt staterna sålunda tillerkända rätten utesluter icke möjligheten att för sådan skattefrihet fordra en mindre långt gående bevisning, exempelvis att inkomsten jämlikt den andra statens lagstiftning är underkastad beskattning samt i den andra staten behörigen deklarerats.

*Departements-
chefen.*

Det avtalsförslag, för vilket jag nu redogjort, innebär ett fortsatt beträdande av den väg, på vilken Sverige redan förut slagit in genom avtalet med Tyska riket angående utjämning av den in- och den utländska beskattningen, särskilt till undvikande av dubbelbeskattning angående direkta skatter. Det torde ej råda något tvivel, att avtal av denna art med nutida höga skattetryck hava stor betydelse för svenskt näringsliv och för underlättande av Sveriges förbindelser med utlandet samt att de i många fall undanröja påtagliga orättvisor. Redan i handelsavtalet med Finland har Sverige uttryckt sin beredvillighet att sluta ett avtal med denna stat till undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter. Då det föreliggande avtalsförslaget ej förleder erinran från min sida, tillstyrker jag dess godkännande.

Föredragande departementschefen uppläser härefter det förslag till avtal mellan Sverige och Finland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter, med till avtalet hörande slutprotokoll, för vilket han i det föregående redogjort, och hemställer, under erinran, att det torde ankomma på ministern för utrikes ärendena att göra framställning rörande undertecknandet, att Kungl. Maj:t måtte för sin del godkänna berörda förslag till avtal och protokoll.

Vad föredragande departementschefen sålunda hemställt, däri statsrådets övriga ledamöter instämma, behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten bifalla.

Ur protokollet:
Olga Gjörloff.

*Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför
Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet
å Stockholms slott den 13 mars 1931.*

N ä r v a r a n d e:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena friherre RAMEL, statsråden GÄRDE, HAMRIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, JEPSSON, HANSÉN, RUNDQVIST.

Under erinran att Kungl. Maj:t denna dag på föredragning av chefen för finansdepartementet beslutat för Sveriges del godkänna det förslag till avtal mellan Sverige och Finland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter jämte tillhörande slutprotokoll, varom enighet vunnits vid i Stockholm förda förhandlingar,

hemställer ministern för utrikes ärendena efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet, att Kungl. Maj:t måtte bemyndiga honom att för Sveriges del underteckna ett avtal i ämnet, jämte tillhörande slutprotokoll, av en mot nämnda förslag svarande lydelse, ävensom förordna, att erforderlig fullmakt för undertecknandet skall i vanlig ordning utfärdas.

Till vad ministern sålunda hemställt, däruti övriga statsrådsledamöter förena sig, behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall.

Ur protokollet:
Staffan Söderblom.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 20 mars 1931.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena friherre RAMEL, statsråden GÄRDE, HAMRIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, JEPSSON, HANSÉN, RUNDQVIST.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Hamrin, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena:

Sedan Kungl. Maj:t den 13 mars 1931 bemyndigat ministern för utrikes ärendena att för Sveriges del underteckna ett avtal mellan Sverige och Finland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter, med till avtalet hörande slutprotokoll, i överensstämmelse med det förslag, Kungl. Maj:t tidigare samma dag godkänt, har sagda avtal med tillhörande protokoll den 16 mars 1931 blivit vederbörligen undertecknat.

I anledning härav hemställer jag, under återopande av vad jag den 13 mars 1931 anfört vid anmälan inför Kungl. Maj:t av berörda förslag till avtal och slutprotokoll, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att

dels godkänna nämnda avtal och slutprotokoll;

dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att, i den mån det för genomförande av ifrågavarande avtal erfordras, vidtaga ändringar i åtgångna taxeringar, vare sig de avse statliga eller kommunala skatter.

Vad föredragande departementschefen sålunda hemställt, däri statsrådets övriga ledamöter instämma, behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten bifalla samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

R. Borgström.